

Поліщук, Ірина. З-під крана чи з бювета? : [наскільки якісна вода в київських бюветах і та, що ллється зі столичних кранів в т. ч. в Деснянському районі] // Урядовий кур'єр. - 2011. - 17 лют. (№ 30). - С. 10 : фото.

З-під крана чи з бювета?

Ірина ПОЛІЩУК

ЕКСПЕРТИЗА

"Урядовий кур'єр" з'ясовував, наскільки якісна вода в київських бюветах і та, що ллється зі столичних кранів

Вода, вода, докрузж вода, а пити... зовсім нічого! Приблизно така сама ситуація й у вітчизняних споживачів. Сумніватись у цьому немає причин: то тут, то там розповідають, що люди отруюються звичайною водопровідною водою. Ось нещодавно на Одещині кілька чоловік випили по склянці H₂O і потрапили до лікарні. Після цього повідомлення ще більше споживачів замислились над питанням додаткового очищення води, а дехто згадав про бювети і почав уживати цю воду. Та ось наскільки вона безпечна й корисна?

Джерельна підступність

Більшість столичних жителів глибоко переконані, що вода, яка ллється із краника

бювета, не просто безпечна, а ще й дуже корисна. Особливо якщо порівнювати її з тією, що постачає водоканал. Саме тому кияни не лінуються і по кілька разів на тиждень навідується до колонки. Щоправда, останнім часом це зробити не так-то й легко - з київських вулиць вони почали... зникати.

- Якщо подивитись статистику кінця 2003 року, помітимо, що на той час у Києві було 170 бюветів із артезіанською водою, - згадує начальник Науково-дослідного центру випробувань продукції Володимир Семенович. - В ті роки на теренах СНД Київ вважався містом, де чи не найкраще забезпечення артезіанською водою, проте за останні роки ситуація змінилась. Зараз якщо функціонує 70 - це дуже добре.

Саме тому фахівці ДП "Укрметртестстандарт" вирішили дослідити якість води у діючих бюветах. Звісно, перевірити воду у всіх колонках украй важко, тому було обрано десяток, розташованих у різних районах столиці: Святошинському, Подільському, Дніпровському, Шевченківському, Деснянському, Оболонському, Дарницькому й Голосіївському. При цьому в останньому районі воду на дослідження взяли на двох вулицях - Васильківській, 47 та Глушкова, 37-39, а також із джерела Святого Пантелеймона, адже воду тут бере багато людей, які вважають її не просто безпечною, а майже чудотворною.

Лабораторні дослідження фахівці проводили на епідеміологічну безпеку, а також вивчали, чи відповідають нормам мікробіологічні показники. Не оминули увагою і санітарно-хімічні та фізично-хімічні показники. При цьому акцентували на тому, чи не перевищує норми вміст неорганічних речовин: кальцію, магнію, марганцю, сульфатів і т. д. Не обійшли увагою й санітарно-токсикологічні показники (на вміст алюмінію, амонію, кадмію, калію, нітритів, ртуті, свинцю, срібла, нікелю, стронцію і т. п.). Звернули увагу й на органічні компоненти - хлороформ та тетрахлорвуглець. Також дослідили інтегральний показник - перманганатну окислюваність.

- На жаль, останнім часом контроль за якістю води із бюветів погіршився, - зазначає Володимир Семенович. - На мою думку, для уникнення отруєнь потрібно створити лабораторію, яка б контролювала всі ці показники. Нині такої структури немає. Також коли починаєш вивчати питання законодавчого регулювання, відразу виникає здивування, що в нас вимоги до води із бюветів та бутильованої однакові. Як можна прирівнювати якість платного й безкоштовного продукту, незрозуміло.

Проте проведені дослідження показали, що навіть ті бювети, які ще функціонують, не змогли порадувати якістю води. При цьому її досліджували на відповідність вимогам, наведеним згідно з Державними санітарними нормами та правилами "Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною", а також вимогам фізіологічної повноцінності мінерального складу питної води згідно з ДСанПіном.

- Фізіологічна повноцінність - показник, який свідчить, що вода відповідає чи не відповідає всім нормам, - переконує Володимир Семенович, - і якщо її пити в необмеженій кількості, організм отримає тільки корисні речовини.

Як показало випробування, вода із київських бюветів не тільки не корисніша за ту, що подає до квартир водоканал, а й може приховувати в собі ще більшу небезпеку. Насамперед з'ясувалося, що у двох районах є проблеми з мікробіологічними показниками. Так, загальні коліформи, яких узагалі не повинно бути, виявили у воді із Голосіївського та Подільського районів. Це свідчить, що вода або недостатньо очищена, або була забруднена повторно - вже після очищення.

У кількох районах не дуже добра ситуація із санітарно-хімічними показниками. Перевищення вмісту заліза виявлено у Подільському районі - при нормі не більше 0,2 мг/дм³ зафіксували 0,5. В Оболонському районі перевищення не таке значне - 0,21. Якщо загальна жорсткість води повинна бути не більшою за 7,0 ммоль/дм³, то в Голосіївському (джерело Святого Пантелеймона) - 13,5, а в Оболонському - 9. Несприятлива ситуація у цього джерела і з загальною лужністю. Згідно з нормами, цей показник не повинен перевищувати 6,5 ммоль/дм³, проте насправді маємо 13,5. Не впоралась із цим показником і вода з Дніпровського району - 6,7, Деснянського - 6,8, Оболонського - 6,7, Дарницького - 7,6.

Випробування на вміст кальцію більшість районів витримали достойно. Щоправда, знову "проштрафилосся" джерело Святого Пантелеймона. Згідно з нормами, кальцію повинно бути у воді не більше 130 мг/дм³, а у цього джерела його кількість 177 мг/дм³ та незначне перевищення - 114 мг/дм³ - у Оболонському районі.

Щодо марганцю експерти зафіксували невідповідність у Шевченківському районі. При нормі не більше 0,05 мг/дм³ виявлено 0,06 мг/дм³, а от у Голосіївському (вул. Васильківська, 47) перевищення істотніше - 0,18 мг/дм³, у цьому ж районі, але по вулиці Глушкова, 37/39 - 0,14 мг/дм³.

Як показало дослідження, ще колись справді якісна джерельна вода тепер має проблеми з багатьма показниками. Тому краще вже вживати воду з-під крана, проте додатково очищувати її фільтрами.

Неповноцінна, проте безпечна

Останнім часом більшість із нас намагається або додатково очищувати водопровідну воду, або пити бутильовану. Проте коли в домі немає такої води, п'ють воду з-під крана. Тому хотілося б, щоб вона була якщо не корисною, то хоча б безпечною.

Це питання ми ставимо чи не щодня, відкриваючи в себе у квартирах крани з водою. Звісно, провести дослідження в домашніх умовах неможливо, проте хочеться хоча б якось переконатись у її безпечності. Фахівці радять: перш ніж піднести склянку води до рота, уважно подивитись на рідину. Часто про те, що пити воду не варто, "підкажуть" її колір та консистенція.

- Якось відкрила вдома кран, а звідти полилась вода світло-коричневого кольору, - пригадує киянка Оксана Матвієнчик. - І це ще не все, рідина смерділа. Добре, що це була гаряча вода, яку звичайно ніхто не п'є, але ми ж нею миємо посуд. І що після такого миття

з ним буде? На жаль, така вода у нас тече з певною періодичністю. Єдиний вихід із цієї ситуації - спустити воду кілька хвилин або взагалі цього дня відмовитись від миття посуду й приймання душі.

Зацікавились якістю водопровідної води і в ДП "Укрметртестстандарт". Фахівці цього підприємства відібрали зразки води з різних районів столиці й дослідили, чи відповідає вона прийнятим в Україні нормам. У цьому дослідженні вивчали якість води в десяти районах столиці: Святошинському, Солом'янському, Печерському, Подільському, Дніпровському, Шевченківському, Деснянському, Оболонському, Дарницькому та Голосіївському.

- У державному СанПіні, прийнятому у 2010 році, органічних компонентів дуже й дуже мало, - роз'яснює Володимир Семенович. - Ось конкретний приклад: Всесвітньою організацією охорони здоров'я рекомендована кількість органічних компонентів становить 78. У нашому новому СанПіні проновормовано всього 16. Я вважаю, що цього не достатньо.

На жаль, вода, яку дослідили експерти, не відповідає вимогам фізіологічної повноцінності за кількістю фторидів. Саме тому в багатьох українців фторонедостатність, а медики рекомендують вживати морепродукти, які б наситили організм цією корисною речовиною. Хоча якби цієї речовини було вдосталь, без морепродуктів можна обійтись.

В одному з районів - Подільському - є проблеми і з кількістю магнію: так, якщо в нормах указана кількість цієї речовини повинна бути в межах 10-50 мг/дм³, експерти отримали 7,0. У воді із Шевченківського та Деснянського районів фахівці виявили загальні коліформи, яких там не повинно бути.

Хоча, як показало це дослідження, якість води, яку п'ють кияни, на належному рівні. Можливо, вона не настільки корисна, як би того нам хотілося, проте безпечна. І це правда.

ЦІКАВА СТАТИСТИКА

Всесвітня організація охорони здоров'я дослідила, що кожного року у світі близько 35% населення піддається ризику споживання неякісної питної води. Більше 85% усіх наших захворювань пов'язано безпосередньо із вживанням неякісної води, до складу якої входять речовини, що можуть викликати отруєння.

За запасами води, доступними до використання, Україна належить до малозабезпечених країн. У маловодні роки на одну людину припадає 0,67 тис. м річного стоку. Хоча, за визначенням Європейської економічної комісії ООН, держава, водні ресурси якої не перевищують 1,5 тис. м на одного мешканця, вважається незабезпеченою водою. Україна, на жаль, займає передостаннє місце за запасами питної води на душу населення серед країн СНД. При цьому ми не бережемо воду. Так, питоме централізоване водопостачання для українців досягло 370 л/чол. на добу. Це

щонайменше вдвічі вище, ніж середній рівень водопостачання у розвинених країнах світу.

Витрати свіжої води в нашій країні на одиницю виробленої продукції значно перевищують такі показники у розвинутих країнах Європи. Приміром, у порівнянні з Францією - у 2,5 раза, ФРН - у 4,3, Великобританією та Швецією - у 4,2 раза.